

De dingen zien door Gods oog

Psalm 73

In Psalm 73 spreekt Asaf over het raadsel van de voorspoed van de goddelozen. Misschien is het ook wel een raadsel voor u? Vanaf vers 3 t/m 12 beschrijft hij hun leven. Hij was afgunstig op hen. Zo vermeldt hij dat hij bijna was afgeweken van de wandel met God (vs. 2), om afvallig over te gaan naar hun weg (vs. 15). Ondanks zijn reine hart en zijn onschuld (vs. 13), was zijn leven toch moeilijker dan dat van de goddelozen (vs. 14). Herkent u dit? Asaf dacht erover na. Het was hem een kwelling om te zien hoe *goed* het hun ging (vs. 16). Hij werd verbitterd en ook geprikkeld om zelf toch maar die weg op te gaan (vs. 21). Maar dan omschrijft hij zichzelf als een dwaas en iemand zonder verstand (vs. 22). Wat heeft deze verandering opeens teweeg gebracht? Wat is Asaf gaan zien?

Het staat in vers 17, een wonderbaar *'totdat'*. Totdat hij Gods heiligdom binnenging. En daar werd zijn blik op de toestand van de goddelozen veranderd! Hij ging de dingen zien zoals ze in de ogen van God zijn. Hij zag dat hun leven slechts een droom was, die eindigde in puin (vs. 18-20; 27). Terwijl hijzelf geleid wordt door God en eindigt in de heerlijkheid (vs. 23-26). Zo besluit hij dan 'mij aangaande, het is goed nabij God te zijn' (vs. 28a). Het is goed om *bij God* te leven (God is zijn toevlucht, vs. 28b); en om *voor God* te leven (Gods werken vertellen, vs. 28c). Dit is slechts één voorbeeld van het verschil tussen het leven buiten Gods heiligdom (zoals Asaf begint), en het leven vanuit Gods heiligdom (zoals Asaf vervolgt).

Ons leven op aarde moet dan ook in overeenstemming zijn met onze hemelse positie. Dat betekent dat wat wij zien in de onzichtbare wereld door het geloof uitstraling krijgt in de zichtbare wereld, waarin wij nog *'in den vreemde zijn'* en niet

bij de Heere wonen (2 Kor. 5:6-9). Dat moet ons leven op aarde sturen! Het leven van de christen is een leven met de voeten op de aarde, maar met het hoofd in de hemel. Daarmee bedoel ik niet dat de voeten kunnen worden losgekoppeld van het hoofd, of onafhankelijk van het hoofd kunnen functioneren. Onze voeten functioneren trouwens alleen door de werking van de hersenen in ons hoofd. Ik bedoel nu precies dat het hoofd de voeten moet besturen. Als ons hoofd zich figuurlijk gesproken in de hemel bevindt, dan kan er een geestelijke en hemelse wandel hier op aarde ontstaan.

Prachtig is te zien hoe de twaalfjarige Jezus al de sleutel tot zo'n leven uitspreekt. *'En Hij zei tegen hen: Waarom hebt u Mij gezocht? Wist u niet dat Ik moet zijn in de dingen van Mijn Vader?'* (Luk. 2:49 HSV). Dit zijn de eerste opgetekende woorden van de Heere Jezus; en wat een woorden zijn het toch voor ons hart! Wij moeten zijn in (Gr. 'einaí', d.i. zijn, bestaan, gebeuren, aanwezig zijn) de dingen van de Vader, in Zijn heiligdom, in Zijn leefwereld. Hij sprak deze woorden als twaalfjarige en Zijn leven op aarde was er het volmaakte voorbeeld van, voor u en voor mij!

Als wij een vruchtbaar en boeiend geestelijk leven willen hebben, dan moeten we verblijven in de geestelijke wereld en bezig zijn met de dingen van God. Principieel zijn wij daar, maar is dit in de praktijk ook zo? Om het met de woorden van Kolossenzen 3:1-4 weer te geven: *'Als u nu met Christus opgewekt bent, zoek dan de dingen die boven zijn, waar Christus is, gezeten aan Gods rechterhand. Bedenk de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn. Want u bent gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God. Wanneer Christus, uw leven, geopenbaard wordt, dan zult ook u met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid'*. Wanneer wij verschijnen met de Heere Jezus Christus, dan zal ieder onze hemelse positie kunnen zien. Nu is het nog niet geopenbaard dat wij kinderen van God zijn, maar dan zal het geopenbaard worden (1 Joh. 3:2). Mag het ook nu al zichtbaar zijn bij ieder van ons tijdens ons leven op aarde?
